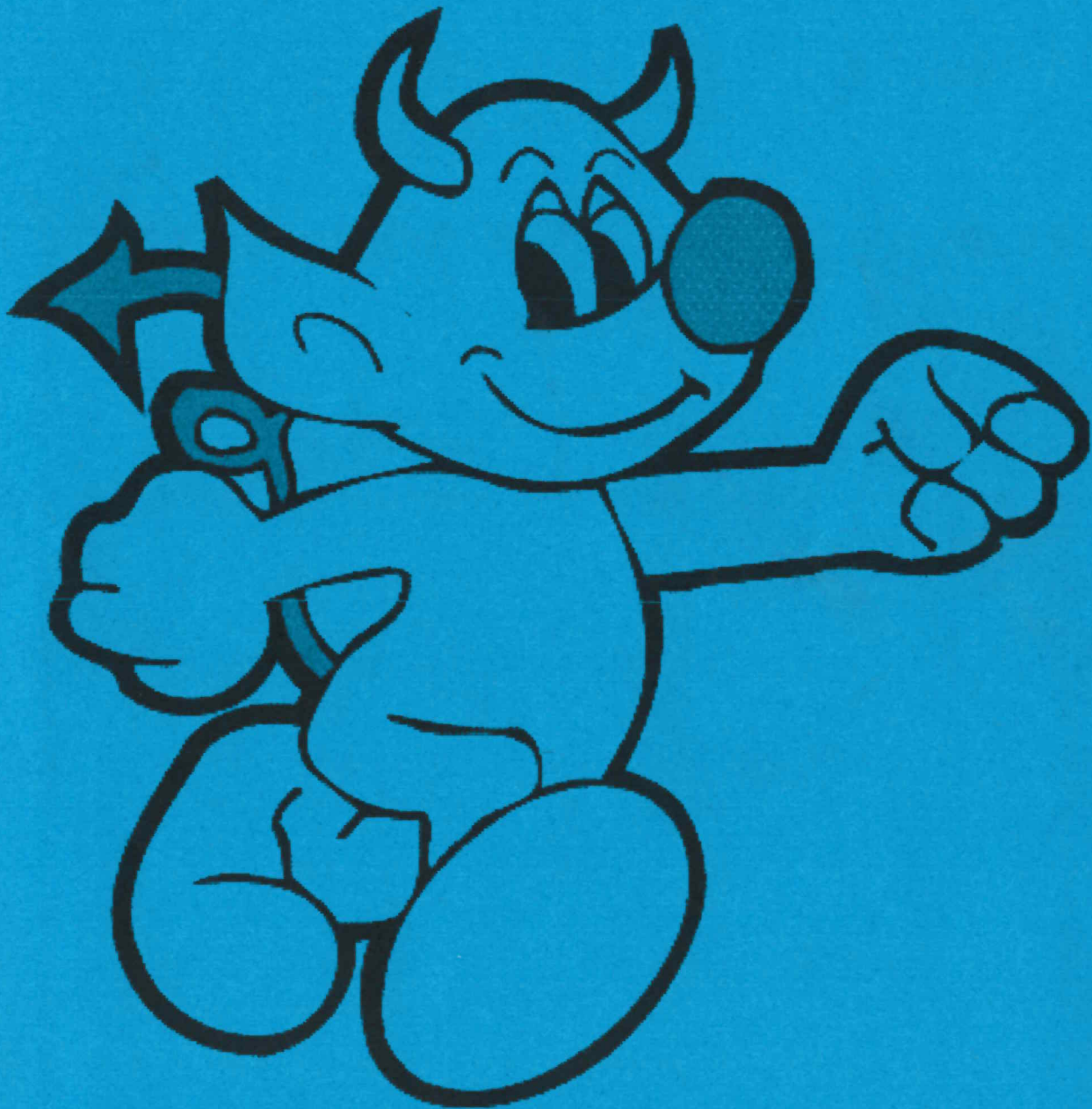

BUDDY

SEPTEMBER 2000

BUDDY is een uitgave van duikvereniging Bermuda Divers.
Verantwoordelijke uitgever: Het bestuur van de Bermuda Divers.

De "**BUDDY**" verschijnt vier maal per kalenderjaar.

Alle reacties, artikels, opmerkingen en aanvullingen worden gaarne tegemoet gezien op de redactie adressen:

Beukenstraat 7, 4551 ED, Sas van Gent. tel: 0115-452922

Inzendingen voor de volgende Buddy niet later dan **15 NOVEMBER 2000**

Bestuur Bermuda Divers:

Voorzitter:	Werner Volleman
Secretaris:	Frits Coenen
Penningmeester:	Carolien De Block
Bestuurslid:	Gyno Kouijzer
Bestuurslid:	Piet Hopmans
Erelid:	Kees van Deijk

1* instructeur:	Frits Coenen
	Eric van Driessche

Clubinstructeur:	Herman de Booij
	Ton van Eekelen
	Johnny Hooft
	Jackie Kips
	Gyno Kouijzer
	Werner Volleman

Materiaalcommissie:	Herman de Booij
	Ton van Eekelen

Evenementencommissie:	Lilian de Booij
	Renate van Eekelen

Redactie Buddy:	Angelique Kips
	Petra Korstanje

Bankrekeningnummer:	Rabobank Kloosterzande/Graauw
	32.26.04.036 t.n.v. Bermuda Divers

Bankrekeningnummer:	Cera Bank 7301408540-96 St. Gillis Waas (B)
----------------------------	--

Postgiro:	Op rekeningnr. 32.26.04.036 t.n.v.
	Bermuda Divers.

GSM nr. van duikclub ALLEEN IN NOODGEVALLEN 06-22076490

Haai duikvrienden

Welkom in het NIEUWE ZWEMBADSEIZOEN!!

Wij waren er wel de EERSTE keer en we vroegen ons af; waar is iedereen?

Wat hebben we deze keer voor jullie aan LEESVOER.

Allereest een stukje van Frits en zijn koninkrijk. Een zeer interessant stukje over hoe je snel rijk kunt worden.

Goed lezen!! Een stukje over "de oude rotte" onder ons. Ook hebben we een artikel over de ZEELWSE kust en als hekkelwater zoals altijd een stukje van diegenen waardoor ons clubblad kan blijven bestaan. Dit is maar een kleine greep uit ons leesplezier van dit kwartaal.

Iedereen is weer fit na alle vakanties, dus verwachten wij van jullie veel post over alle leuke dingen die jullie hebben gezien, gehoord, meegemaakt of zelf verzonnen.

Tot de volgende Buddy!

Angelique en Petra.

Net-oefening in het zwembad

Door het bestuur wordt nog even teruggekomen op het bijna-ongeval. Iedereen is het er echter over eens dat een dergelijke oefening wel degelijk binnen de zwembad-training thuishoort en dat de hele situatie prima door de desbetreffende instructeurs is opgevangen.

Volgende bestuursvergadering

Deze wordt nog gepland.

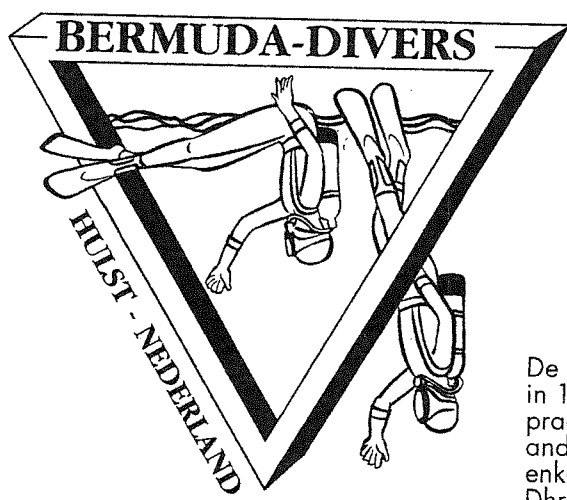
Sluiting

Niets meer ter tafel zijnde sluit Werner de vergadering.

Werner wordt bedankt voor de gastvrijheid.

Frits Coenen, *secretaris*

21 aug. '00

10 jaar Bermuda Divers

De onderwatersportvereniging bermuda-Divers is in 1989 opgericht. Aan deze oprichting is menig praat- en denkwerk vooraf gegaan. Zo is onder andere in het clubarchief terug te vinden dat enkele mensen onder de bezielde leiding van Dhr. G. Schuerman al op 16 sept. 1988 correspondeerden met B & W van Hulst over de te verkrijgen toestemming. Als reden voor de oprichting van een 4e duikclub in Zeeuws-Vlaanderen werd de ledenstop bij andere clubs genoemd terwijl er toch een grote behoefte c.q. vraag was om lid te mogen worden van een duikclub.

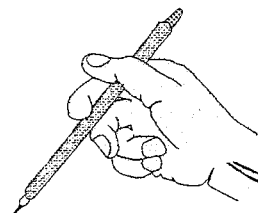
Op 31 maart 1989 vond er in Café "De Ster" een oprichtingsvergadering plaats onder leiding van Dhr. Schuerman en werd er een bestuur gekozen. De notaris werd op 30 november 1989 verzocht een akte van oprichting te maken. De oprichting van de Bermuda-Divers was een feit.

Bron: Informatiemap BD.

Mutaties binnen de club

Geslaagd voor 1* brevet

Jolanda Boonman	m.i.v.	19.08.'00
Bart Coenen	m.i.v.	24.06.'00
Mark Hemelaar	m.i.v.	24.06.'00

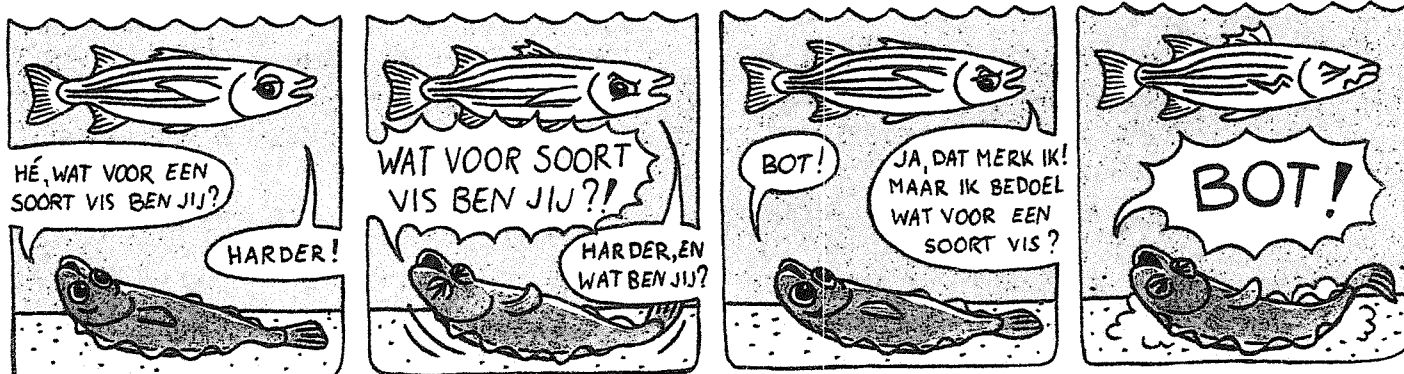
Verhuisd of ander telefoonnummer

Paul Ceulenaere	m.i.v.	01.08.'00
-----------------	--------	-----------

De Wilg 16
4531 DC Hoogerheide
tel.: 0164.612512
GSM 06.21512457
Email: ceulenaere@hotmail.com

H₂O

© J.VERHOEFF '99

1* instructeurs

Het is al weer even geleden maar voor de zomervakantie zijn Ton van Eekelen, Johnny Hooft en Herman de Booij geslaagd voor 1* NOB instructeur.

Zichtbaar opgelucht dat alles voorbij was namen zij het diploma in ontvangst van Dick Meppelink.

Enkele leden van het bestuur waren aanwezig om de geslaagden te feliciteren met het behaalde resultaat.

Dit betekent dat de club nu behoorlijk in de instructeurs komt te zitten.

4* duikers

Ze zitten eraan te komen, de eerste 4* duikers binnen onze duikclub.

Het vierde duikbrevet bestaat, naast uiteraard je derde ster uit de module HDV, EHBDO II en nog een aantal andere specialty's.

De duikers die denken zover te zijn kunnen dit doorgeven aan Frits Coenen. Na inzage in het logboek zal hij een 4* brevetverklaring uitschrijven en een pasje aanvragen bij de NOB.

Wie is de eerste??

De bewuste net-oefening

Peter weet er alles van. Tijdens een zwembad-training met het net bleek de lucht uit de fles op te zijn. Direct naar boven gaan lukte niet. Paniek.

Wat dan opvalt is dat je nog zo kunt trainen op onverwachte situaties maar als ze er inderdaad zijn weet je toch niet hoe je reageert.

Van deze plaats zou ik een pleidooi willen houden:

*Probeer je te realiseren dat de oefeningen erop gericht zijn dat je, bij calamiteiten, je handelen zoveel mogelijk geautomatiseerd moet zijn: **inoefenen dus!***

*Verder lijkt het me zinvol om noodprocedures (tekens) alleen in **nood** te geven. Anders verliezen ze hun kracht.*

Verder moet het me van het hart dat de desbetreffende groep en de instructeurs goed met de hele situatie zijn omgegaan. Een pluim op de hoed (of cap)!

De NOB

Zoals jullie wellicht gelezen hebben is er binnen het de bond van alles aan de gang. Het vertrouwen in het vorige bestuur is opgezegd en op dit moment zit er een interim bestuur.

Normaal merk je hier niet zoveel van maar het blijkt dat de administratie van de NOB er nu behoorlijk door van slag is.

Voor jou als duiker kan dat betekenen dat je bv langer dan normaal op een brevet-pasje moet wachten. Dit zijn vervelende dingen. Als je vlak voor een vakantie staat en je pasje is nog niet binnen, neem dan even contact op met het secretariaat. Er wordt dan bij de NOB om een speciale brief gevraagd waarmee je in het buitenland terecht kunt.

Binnenkort wordt er een nieuw bestuur benoemd en hopelijk is dan de rust er weer om zaken efficiënt af te handelen.

Nieuwe zwembad-seizoen

Dit start op vrijdag **8 september**. Vanaf 15 september zijn de nieuwe clubleden erbij. Tot december wordt geëxperimenteerd met een rooster waarin je als gevorderde duiker zelf kunt kiezen wat je die avond wil doen.

Een los rooster tref je in deze **Buddy** aan.

Frits Coenen.

Impressies van EHBDO II

Iedereen is volop geïnteresseerd in de theorie, behalve Jackie, die gaat even "pootje baden" aan de kant

zo'n jongen kun je ook nooit alleen laten !!

Au !!!! Hellup!!!!

Wat zijn de klachten ?

⊗ beschrijving ?

⊗ a b c ??

⊗ diagnose ???

⊗ actie ?!!!!

⊗ afvoeren die hap

oefenen met de brancard

moest het hoofd nu naar beneden of naar boven ??

Neptunus Doopt de eerste aspirant van 2000 !!!

Jos Willems legt de "eed" af bij Neptunus en
wordt toegelaten in de Zeeuwse wateren

de volgende aspirant Bart Coenen, mag na de
"buddy check" Bij Herman, onder het toezicht
oog van duikleider Ronald ook het water in

welcome
to the
club !!

het
"duikmedisch
centrum" is
al ter plekke
En kijkt
toe of alles
volgens de
regels gaat

*glibberend
over de
gladde
zwarte
stenen*

*zou het nog
goed komen ??*

9 april 2000 tonnie

Vechttentakels bij anemonen

Dat zeeanemonen netelende tentakels hebben en deze gebruiken om voedsel te vangen, is algemeen bekend. Maar dat ze deze tentakels ook tegen elkaar richten, elkaar ermee kunnen verwonden en zelfs doden, is pas sinds kort bekend. Met name duiker/ zeeaquariumhouder Ron Ates heeft daar in Nederland onderzoek naar gedaan. Er zijn 18 soorten zeeanemonen bekend die zogenaamde 'vechttentakels' bezitten en hiervan komen er 6 in Nederland voor.

Mit : 'Sportduikersgids Zeeland' door John Neuschwander

De Drie Uur Van De Driehoek

Op een vrijdagavond in april was het weer zover: de Drie Uur Van De Driehoek. Natuurlijk moest er ook een team van de Bermuda Divers bij zijn en na lang zoeken was dat er ook. Het Dream Team van dit jaar bestond uit trainer Piet, Frits, Ronald, Amadée, Jacco, Paul, Jolanda en ik dus. Toen om half acht zo'n beetje iedereen verzameld was, begonnen we met inzwemmen. Piet legt voor alle zekerheid onze tactiek nog eens uit. We beginnen snel, in het tweede uur versnellen we iets en in het derde uur geven we alles (waar heb ik dit eerder gehoord...). Op zich een goede tactiek natuurlijk, maar we besloten hem iets anders te doen. Omgedraaid dus.

Vlak voor achten kwam Frits binnen met een koelbox. Goed bedacht hoor, om EPO te verwerken in blikjes Isostar en repen mars. Die EPO heeft wel gewerkt hoor, want na twee uur hard zwemmen lagen we vierdes. Dat moest nog wel iets beter, vond Piet. Dus zijn we als derde geëindigd (wel een gedeelde plaats). In drie uur tijd hadden we met z'n zevenen 10.300 meter afgelegd.

Al met al was het een vermoeiende, maar gezellige avond (de volgende ochtend was iets minder !).

Groetjes van
Kim

Duiklinks

www.duik.net
www.duiken.net
www.nob.nl
www.watersport.nl
www.galathea.nl
www.scubaservices.nl
www.getwet.net
www.padi.com
www.seaweb.org
www.oceanphotos.com
www.divedirectory.com
www.divingcommunity.com
www.whaleshark.com
www.scubayellowpages.com
www.diversnetwork.com
www.scubadiving.com

Druk op de oren: 4 oplossingen

«Sinds ik een keertje ben gaan duiken, heb ik constant het gevoel dat mijn oren geblokkeerd zitten. Ik kan de druk verlagen door mijn kanten heel wijd te openen, maar tegenwoordig moet ik dat om de vijf minuten doen. Wat raad u me aan?»

De huisarts

Veranderingen in luchtdruk - bijvoorbeeld veroorzaakt door vliegen of duiken - kunnen met zich meebrengen dat er vocht wordt opgestapeld in de middenoorholte, achter het trommelvlies. Het is een heel vervelend gevoel, en bovendien vermindert het uw gehoor. De middenoorholte staat via de buis van Eustachius in verbinding met het achterste deel van uw keel. Er bestaan behandelingsmanieren om die buis open te maken, zodat het vocht kan wegvloeden.

Ouderwetse inhalators met menthol en eucalyptus kunnen verlichting brengen, maar u moet dit wel verschildende keren per dag doen, en dat is uiteraard tijdrovend. Ook decongestiva kunnen heel effectief zijn. Ze zijn verkrijgbaar onder de vorm van neussprays, maar ook dit moet u enkele weken volhouden, en als u met de spray stopt loopt u kans dat u van de weeromstuit een neusverstopping krijgt.

Een betere oplossing zijn tabletten om de neus en gehoorgang vrij te maken. Als de symptomen aanhouden moet u zeker naar uw arts gaan en in het slechtste geval uw oren chirurgisch laten draineren.

De homeopaat

Het gaat hier waarschijnlijk over een blokkering van de buis van Eustachius door een slijmvliesontsteking, waardoor de doorgang van het oor naar de achterkant van de keel verstopt wordt. U kunt één van de volgende remedies proberen gedurende zeven dagen, viermaal per dag.

Als de symptomen verbeteren als u in de buitenlucht bent, neem dan Pulsatilla 6c. Als u ook het gevoel hebt dat u met een slijmsteking zit in de sinussen, neem dan Silica 6c. Als u het gevoel hebt dat uw keel dicht zit en over het algemeen een «heel» gevoel hebt, neem dan Iodium 6c.

De kruidengenezer

Als uw buizen van Eustachius verstopt zijn, kunnen de verschillen in luchtdruk tijdens het duiken een ongunstige invloed hebben op uw oren. Door een opeenstapeling van slijmen kan uw middenoor het evenwicht niet meer herstellen. Er ontstaat een soort vacuüm dat uw trommelvlies naar binnen trekt en u alles vervormd en dof.

Er bestaan verschillende kruiden die slijmoplossend werken en die u onder de vorm van een thee kunt drinken. Probeer gember, kaneel, weegbree of een mengeling van permunt, dutzendblad en vlierbloem.

Doc een paar druppeltjes eucalyptus-, denne-, lavendel- of citrusolie in een pot heet water en ga daar met een handdoek over je gezicht tweemaal per dag bovenhangen om de aromatische stoom te inhaleren. Vermijd gedurende een paar weken melkproducten, tot u voelt dat de symptomen verbeteren.

De voedingsdeskundige

Het lijkt me dat u last hebt van «zwimmersoren», of een lichtjes geperforeerd trommelvlies veroorzaakt door duiken. Als u normaal veel oorsmeer aanmaakt, is het mogelijk dat een stukje geblokkeerd oorsmeer water vasthoudt in het oorkanaal.

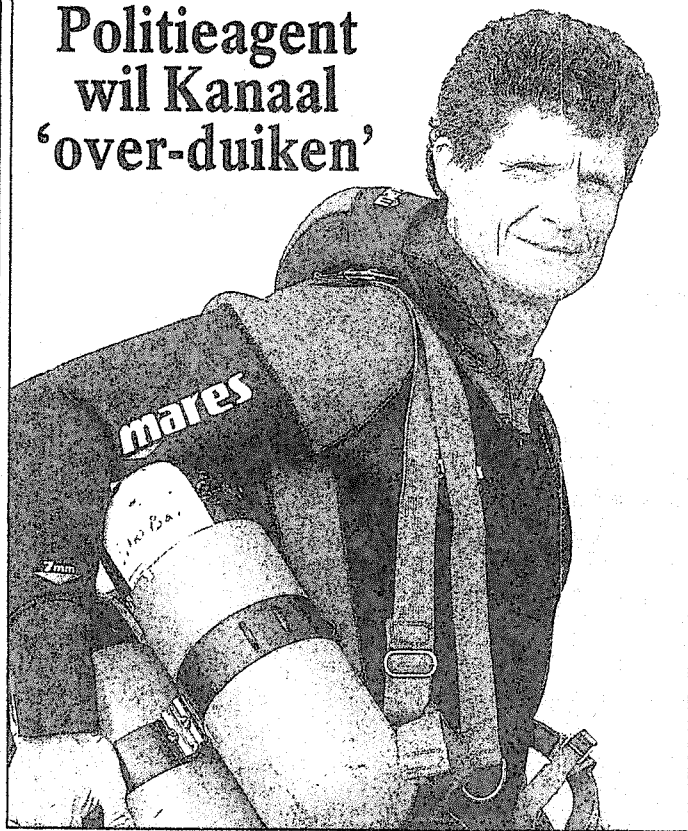
Dit kan een broeihaard vormen voor bacteriën en schimmels. De aanmaak van oorsmeer wordt veroorzaakt door onaanpaste voeding en luchtverontreiniging.

Ban verzadigde vetten uit uw dieet (spek, gefrituurd eten, margarines, junk food). Vermijd voeding die slijmbevorderend werkt, zoals zuivel en geraffineerde suikers. Eet regelmatig uien, wortelen en groene appels.

Neem look-capsules en essentiële vetzuren zoals lijnzaadolie of theunisbloemolie.

*Daan Het Laatste Nieuws (B)
05/04/00*

Politieagent wil Kanaal 'over-duiken'

Patrick De Jonghe deed al meer straffe dingen, maar zijn volgende uitdaging is absoluut uniek. Foto Peter Maenhoudt

OOSTENDE — «Het Kanaal overzwemmen is allang geen stunt meer. Ik zal het dan maar *over-duiken*», zegt de Oostendse politieagent Patrick De Jonghe (40). Op 8 september wil hij de 32 kilometer van het Britse Folkestone naar het Franse Calais meters onder water afleggen. Dat deed niemand hem voor.

Patrick zat in '84 al eens 24 uur onder water, in '87 beklom hij de Mont Blanc. «Maar dat was niet *straf* genoeg».

Een jaar lang zocht Patrick naar sponsors voor zijn Millennium Channel Diving. Als de stroming op 8 september goed zit, is het eindelijk zover. Dan waagt Patrick zijn hachje voor het goede doel: «Een deel

van de opbrengst gaat naar een vriend die in '93 na een duikongeval gedeeltelijk verlamd bleef». De politieagent bereidt zich al maanden op deze krachtproef voor. Patrick: «Bij mijn recordpoging zal ik 14 uur lang onder water blijven, op een diepte van 3 tot 6 meter. Het moeilijkst wordt de oriëntatie. Daarvoor heb ik een klein digitaal schermpje, dat de afgelegde en nog te zwemmen afstand aangeeft. En ik heb constant radioverbinding met mijn begeleiders, en wissel om de 20 minuten van zuurstoffles. Onder water! Dat wordt dus zéér spannend...»

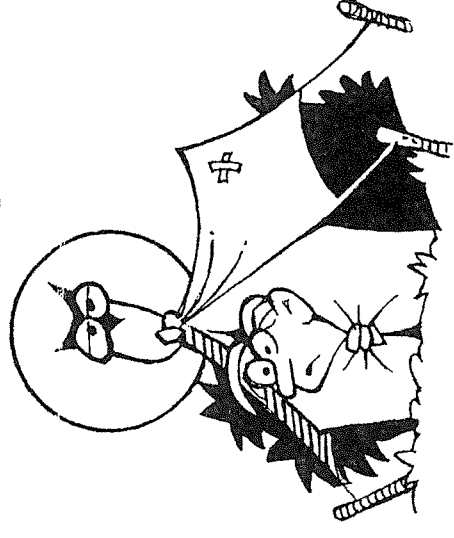
Info: Millennium Channel Diving, tel. en fax: 059/33.16.26, e-mail: dirk.reunbrouck@ad-valvas.be. (ES)

SCHATTEN UIT WESTERSCHELDE

TERNEUZEN ■ In het gebouw van het 'Portaal van Vlaanderen' aan de grote zeesluis (Westsluis) in Terneuzen heeft Peter van de Vlies, directeur van het projectbureau 'Wrakruiming Westerschelde' een permanente expositie geopend. Tentoongesteld worden voorwerpen die gevonden zijn in de scheepswrakken die in verband met de verdieping van de Westerschelde opgeruimd worden. Buiten de expositiezaal liggen grote stukken zoals roeren, schroeven en ankers. Binnen tal van voorwerpen, zoals naaimachines, patrijspoorten, verroeste wapens en gebruiksvoorwerpen van de opvarenden. Aan het begin van het bezoek wordt een videofilm getoond van de bergingswerken. De expositie is een onderdeel van het toeristisch 'Portaal van Vlaanderen', daarnaast brengt u een bezoek aan de kelders waar de bruggen en sluisdeuren 'geborgen' worden als deze geopend worden. Verder een bezoek aan een 15 meter hoge uitkijktoren die een goed overzicht geeft over het sluisencomplex, de havens en de Westerschelde, tot slot een rondvaart over het kanaal en door de havens. Iedere dag vanaf 13.30 uur en na deze maand alleen op woensdagmiddag eveneens om 13.30 uur. Het gehele programma duurt 3,5 uur. Informatie over dit unieke project verkrijgt u bij de V.V.V. in Terneuzen. WdG

B.B.∞: was hardstikke leuk, zoals altijd, diegenen die er niet waren kunnen er ook nu niet van meegenieten. Wie, o wie schrijft voor de volgende buddy een verslag hierover, liefst in geuren en kleuren!!!!

**Kampeerweekend:
Zelfde verhaal, er waren toch genoeg deelnemers hebben wij ons laten vertellen. Klim in die pen, zo moeilijk kan dat toch niet zijn?**

Duiken: niet alleen voor jonge waaghalzen

Steven Weinberg

let is een sport die niet erg voor de hand ligt, maar toch vindt het duiken jaarlijks aan populariteit. Oppervlakkig beschouwd lijkt het vooral een bezigheid voor jonge waaghalzen, maar dat is zeker niet het geval. Steeds meer senioren verruilen hun vakantie op de camping in Frankrijk voor de sprong in het diepe in exotische wateren. Terecht: met een goede uitrusting, de juiste opleiding en vooral het rustig opdoen van ervaring, kan duiken ook voor ouderen een buitengewoon plezierige en boeiende bezigheid zijn. Onder water gaat namelijk letterlijk een nieuwe wereld open.

Met zijn 54 jaar is Steven Weinberg in de duiksport een 'oude duiker'. Daar zit hij niet mee. Weinberg is nog altijd een enthousiast duiker. Zijn liefde voor het duiken is geboren uit een combinatie van professionele belangstelling en hobby. Als gepromoveerd marine-bioloog is hij vanzelfsprekend geboeid door alles wat onder de waterspiegel leeft. Weinberg heeft in de loop der jaren duizenden onderwaterfoto's gemaakt van vissen en andere zeebewoners en zijn vak gedoceerd aan de universiteit van Puerto Rico. Hij is echter evenzeer geboeid door hetgeen hem in staat stelt het leven onder water van nabij te bestuderen: het duiken. Weinberg publiceerde een groot aantal artikelen over duiken in diverse vaktijdschriften en was zelfs enige tijd duikinstruenteur.

Duikdiploma

"Ik heb voor het eerst gedoken in de jaren vijftig," zegt Steven Weinberg. "Als ik die tijd vergelijk met die van nu moet ik toegeven, dat duiken toen misschien avontuurlijker, maar zeker gevaarlijker was. Men was zich destijds veel minder bewust van de risico's en dook vooral op gevoel. Een ervaren duiker bracht je een aantal kneepjes bij en dat was het. Pas in de jaren zeventig is dat veranderd. Sindsdien bestaan er overal professionele duikopleidingen, waar de duikers een zeer gedegen cursus kunnen volgen. Dat heeft de populariteit van het duiken sterk bevorderd. Vanaf de jaren tachtig heeft die toenemende populariteit echter ook geleid tot het ontstaan van een bepaald soort commerciële duikopleidingen. De cursussen op zich zijn goed, maar die scholen hebben de neiging de cursisten te snel een diploma te bezorgen. Tijd is geld. Des te eerder kunnen ze aan de volgende klas beginnen. Een week is wellicht voldoende om te weten hoe je moet duiken, maar daarom kun je het nog niet. Wie het zijn rijbewijs heeft, maar nog nooit alleen achter het stuur heeft gezeten is ook een gevaar op de weg. Bij duiken is ervaring minstens zo cruciaal als kennis - en dat geldt misschien nog wel meer voor senioren dan voor jongeren."

Oefening baart zelfvertrouwen

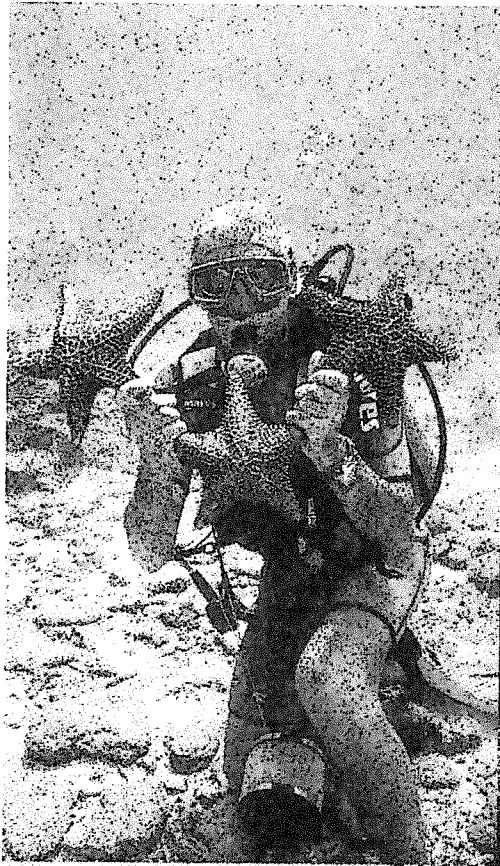
Ouderen kunnen volgens Weinberg het beste rustig beginnen en stapje voor stapje leren duiken. "Duikers ontwikkelen gaandeweg een bepaald instinct, waardoor ze weten hoever ze kunnen gaan en

wat gevaarlijk is. De kans op ongevallen wordt dan erg klein. De basis voor dat instinct kun je al leggen in een zwembad. Dat is een zeer veilige omgeving om te leren omgaan met onplezierige situaties, zoals water in je neus krijgen en het dragen van een masker. Onplezierig is natuurlijk niet hetzelfde als gevaarlijk, maar als iemand zo'n situatie niet kent en herkent is de kans groot, dat hij of zij in paniek raakt - en paniek is wél gevaarlijk." Ook na het behalen van het duikdiploma is het zaak geleidelijk aan naar diepere wateren af te zakken. Oefening baart kunst en in dit geval ook zelfvertrouwen. Veel Nederlandse wateren, zoals het Gooimeer en het Eemmeer, zijn uitstekende plekken om praktijkervaring op te doen.

Maskers met dubbele focus

Veel senioren hebben problemen met hun ogen. Sommigen zijn in lichte mate bijziend, anderen zien bijna niets zonder bril. Volgens Steven Weinberg hoeft dat geen beletsel te zijn om te duiken. "Je

kunt brillenglazen in het masker laten monteren. Er bestaan tegenwoordig zelfs al maskers met een ingebouwde dubbele focus. Ik raad ouderen dan ook altijd aan geen geld uit te geven aan onnodige en vaak dure accessoires en gadgets,

maar wel aan uitrustingsstukken die je echt nodig hebt. Een duikpak op maat is bijvoorbeeld absoluut geen overbodige luxe. Zuurstofflessen en andere apparatuur kun je dan weer het best ter plekke huren. Het heeft weinig zin die zware flessen elke keer met je mee te sjouwen naar bijvoorbeeld Spanje of Zuid-Frankrijk."

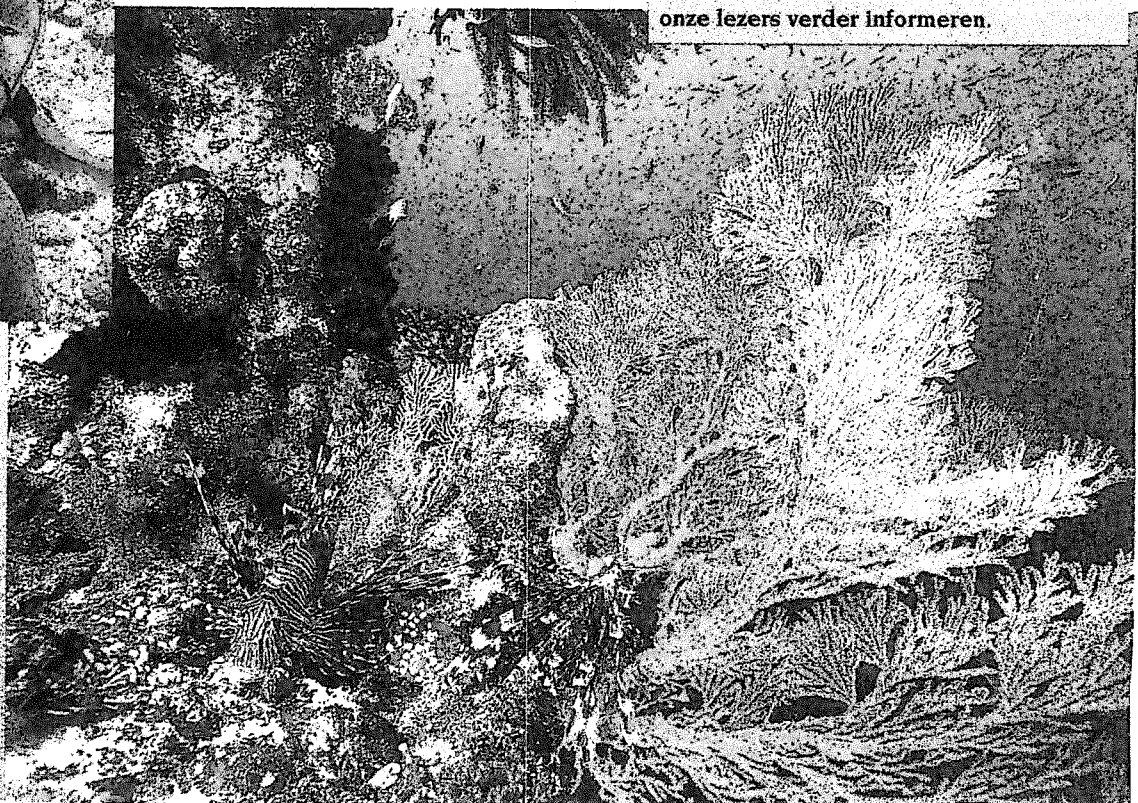
Sterke indrukken

Gewapend met een duikdiploma, een aangepaste uitrusting en de benodigde ervaring kan de senior zich vol zelfvertrouwen en nieuwsgierigheid in het onderwateravontuur wagen. Want ook als het duiken van alle risico's is ontdaan blijft het een bij uitstek avontuurlijke bezigheid. "Vooral in tropische wateren valt er ongelooflijk veel te zien," aldus een enthousiaste Weinberg. "Vissen zijn namelijk nieuwsgierige dieren, die er niet zo snel vandoor gaan als bijvoorbeeld een hert of een haas. Ook de onderwaterflora is prachtig en zeer verschillend van die op het land. Kortom: je verkeert in een totaal andere wereld, en dat laat niet alleen zeer sterke indrukken na, het werkt ook buitengewoon ontspannend."

Reizen naar tropische vakantieparadijzen als Curaçao of de Seychellen. liggen tegenwoordig in het bereik van bijna ieders portemonnee, maar vormen de kosten van het duiken geen te grote extra aanslag op het budget? Weinberg: "Mijn ouders behoorden na de oorlog zeker niet tot de happy few. Mijn vader had een eigen fabriekje, maar als vrijdag de lonen waren uitbetaald vroeg hij altijd heel bedeesd aan de boekhouder of er 'voor hem nog iets over was.' In de jaren vijftig was duiken al niet duur. Sindsdien is het er niet alleen veiliger, maar ook goedkoper op geworden."

Tekst: Joop Kuypers
Fotografie:
Steven Weinberg

Begin volgend jaar organiseert Senioren Magazine voor haar lezers een duikreis, zowel voor beginners als voor gevorderden. Heeft u interesse, stuur ons dan een briefkaartje met daarop uw naam en adres naar: Senioren Magazine, o.v.v. duikreis, Javastraat 29a, 5215 BG te 's-Hertogenbosch. U wordt dan op de hoogte van de ontwikkelingen van deze reis. In de volgende uitgave zullen wij al onze lezers verder informeren.

Het 10 jarig bestaan van de Bermuda Divers

Iedereen keek er al een jaar naar uit, met name de organisatoren: het 10 jarig Bermuda Divers bestaan. Het weekend van 27 en 28 mei was het dan zover. De auto volgeladen, de kinderen gedumpt en op naar Mechelen!!!

□a het volgen van de route, die volgens ons niet helemaal klopte, kwamen we tegen 13.00 uur aan in het prachtige sportcomplex de □ekker.

Iedereen moest zich eerst installeren en kijken bij wie hij vooral niet op de kamer wilde i.v.m. snurken of andere perikelen.

Terug beneden gekomen moesten we toch kijken of de tand des tijds al op bepaalde clubleden (diegenen die er vanaf het begin bij zitten mogen zich nu aangesproken voelen) invloed heeft gehad. De organisatoren hadden hun best gedaan om foto's uit de oude doos van alle voorbije evenementen (en dat zijn er veel) op jaar te rangschikken en op grote billboards te presenteren. De meesten keken deze onder het genot van een bakkie leut en een plakje cake door, maar zeker de zoetekauwen werden verwend met doorlopend lollies, zuurstokken, kaneelstaven etcetera. (ik ben dus aan mijn trekken gekomen, Petra ook? Ja, ik ook!)

aan de hand van de foto's werden herinneringen opgehaald en werd dan ook hartelijk gelachen om bepaalde situaties.

Doordat we in de □ekker zaten, leek het of de duvel met het weer speelde. Of de zon scheen of de zon scheen niet of het goot of het goot niet. En dit laatste moesten we net hebben om het witte spook mureentje swingt er weer op los spel te spelen.

□a een welkomstwoord van onze zeer geeerde voorzitter, konden de spelen dan beginnen.

Om te wedstrijd te kunnen aanvangen kreeg ieder persoonlijk een feestlogboek uitgereikt met op de achterzijde een nummertje. Diegenen die hetzelfde nummertje hadden vonden elkaar in het spel der.....

Wat hielden de spelletjes en de namen hiervan in:

1 Het natte bekken spel: Van ider team (je speelde met 2 teams tegelijk) moest 1 persoon met zijn "bek" onder water. De volgende moest op klossen letters ophalen aan de andere kant van het parcours en deze naar de rest van het team brengen, die er op hun beurt een zo lang mogelijk woord van maakten. Er waren bonuspunten voor bepaalde letters.

2 Het witte spook mureentje swingt er weer op los spel: De 2 teams moesten in een rij achter elkaar plaatsnemen. Er werd een wit laken over de hoofden gelegd wat er absoluut niet van af mocht vallen. De benen moesten in een jute zak en de voorste persoon moest een kop opzetten wat door moest gaan voor een murene. Er moest op aanwijzingen van iemand aan de kant (wij zagen geen barst) een parcours afleggen rond 2 boompjes in de vorm van een 8.

3 De waterduivel op 0 ringen jacht: De stelling van een schommel was omgebouwd tot 0 ringhouder met daaraan een waterbak. 1 persoon was het paard, de ander was ruiter en zo waren er 3 koppels. De ruiter nam plaats op de rug van het paard, gewapend met een lans. Het paard ging in galop op de schommel af, de ruiter met de lans in de aanslag, recht op de 0 ring af. Ging dit mis dan had je een verfrissende douche. We hebben vreemde combinaties van paard en ruiter gezien!

4 Strooibaalsurfen met korfschieten: Op een surfplank lag een baal stro. Hier moest iemand op plaatsnemen en deze moest door de rest van het team worden voortgetrokken, slalomi door pionnen en onder een verlaagde partytent door. De surfer moest een bal in een korf gooien. De surfer had het zeer makkelijk, de trekkers zeer zwaar. □iet voor herhaling vatbaar! Zelfs voor de beren uit de club geen kinderspel.

5 Het duivelse visspel; Het badje van Mike was ons speldomein. Hierin lagen tig verschillend gekleurde duiveltjes. Ieder team had een kleur en een hengel. Men moest zo snel mogelijk alle nekkertjes opvissen, waaronder een stukje van een rebus verborgen zat. Een ander teamlid moest de rebus oplossen, de rest van het team moest plaatsnemen op 2 langlauflatten. Zodra ze dachten de rebus opgelost te hebben moesten ze zo snel mogelijk een parcours afleggen. in de tussentijd mocht er niet gevist worden.

6 Alle zegen komt van boven spel; Dit spel was met opzet tot het laatst bewaard en we kwamen er al snel achter waarom dit was. We werden naar de plaatselijke vijver geloodsd, waarvan de meesten het bestaan niet afwisten. We kregen grote injectiespuiten uitgedeeld. Zes man, van ieder team 1, moesten op een eiladje plaatsnemen met een of andere vreemde uitrusting aan. Een helm waarop een grote trechter was gemonteerd die weer in verbinding stond met een plastic fles. Vanaf de kant moesten wij de spuiten zo snel mogelijk vullen en proberen in de trechter van onze man leeg te spuiten. We hoeven niet te vertellen wat voor een zootje dit was. Zowat iedereen heeft de vijver niet droog verlaten.

□a deze zeer vermoeiende, lachwekkende middag stonden er heerlijke douches voor ons klaar, zodat iedereen droog en fris aan het avondfeest kon beginnen. Deze werd ingeluid met een exotisch blauw aperitief. Daarna kon de barbeque beginnen. Deze werd verzorgd door een slager uit ons eigen kikkerlandje, die dit overigens prima kan. Het liet ons dan ook zeer goed smaken. Zonder muziek geen feest, dus hiervoor waren

□ederlands 2 beste DJ'S in huis gehaald. Onze complimenten! Met name voor het Plop lied. Denk je dat je alles al hebt gezien, staan er ongeveer 40 volwassen mensen te dansen als een gans!

De drank vloeide rijkelijk, sommigen wisten dan ook niet meer dat 1+1, 2 is. De uitreiking van de winnaars van de spelmiddag volgde. De winnaars waren het team van Werner en het team van Luus. Er waren zeer mooie prijzenpakketten samengesteld. De minuten werden afgeteld en bijgehouden op het scorebord om de jarigen, Marc en Frits, te feliciteren. Het leek wel een staande receptie, Frits en Marc werden afgelebbard langs alle kanten én versierd!

Mensen die na deze toch wel vermoeiende dag uitgestreden waren, zochten gaandeweg hun bedje op.

De volgende ochtend rond 6.00 uur werd door bijna iedereen deelgenomen aan de ochtendaerobics, o.l.v. Chris Zaman, die net fit gearriveerd was in zijn zeer sexy bodystocking met string, glimmende beenwarmers én een bijpassend nekkerkroontje. De kleur: vuurrood.

Rond 11.00 uur was bijna iedereen weer boven water en had onze slager uit ons eigen kikkerlandje een brunch verzorgd. Heerlijk!

□a enig opruimen zakte iedereen weer af naar zijn eigen stekkie, richting huiswaarts.

Onze dank gaat uit naar Ineke, Marina, Chris, Rene-Frank, Lilian, Jo, Bart, Ivo en iedereen die op de achtergrond zijn steentje heeft bijgedragen.

Voor de schrijfster van dit stuk was dit weekend in elk geval

TOP!!!

Angelique en Petra

SOCHWAAN GERAARLEN

Ook een extra spoeltek afgesloten
makken? Sta met zinnen. Het ge
het van de... moet met alleen eve
ok... ..

Weekend-duikers uit Harlingen spoorden onlangs een gezonken goudschip op. Dit zogenaamde Lufinewrak, ooit een Brits marineschip, verging op 7 oktober 1799. Sinds die tijd lag het ergens voor de kust van Terschelling te wachten op... deed er niet toe wie. Geschatte waarde: dertig miljoen gulden. En zo liggen er nog tientallen schatten voor de Nederlandse kust. MAXIM zet de meest verheidelijke op een rij. Hoog tijd om je duikbril, snorkel en strandscheepje van zolder te halen.

1 LUTINE
Gezonken: 7 oktober 1799.
Schip: Brits fregat.
Locatie: kust voor Terschelling.
Schat: grote hoeveelheden goud en zilver. Ondanks diverse bergingen missen er nog steeds 245 goudstaven en 79 zilverstaven.
Verhaal: munten, 350 goudbaren en een kleine 200 zilverstaven zonken naar de zeebodem.

In 1938 zette de Nederlandse buxhelorbel baggerschip 'De Karimata' in 'De loekel van een stofzuiger kreeg maar een goudstaaf omhoog: de zuigkracht van Nilfisk was nog onontdekt. Latere bergingen leverden meer op. Hobby-duikers onder leiding van een tandarts uit Harlingen hebben het wrak opnieuw gelokaliseerd. Met al het edelmetaal kan de tandarts zijn leven lang rotte tanden vullen.

2 RENATE LEONARDT
Gezonken: augustus 1917.
Schip: Duits lijnvaartschip.
Locatie: acht kilometer uit de kust van Texel en Den Helder (Haaksgronden).
Schat: 454 kisten met goudbaren.
Verhaal: bezittingen van het koningshuis zijn niet onschendbaar. Zo werd het lijnvaartschip Renate Leonardt, door een welgemikte torpedo van Britse makelij, naar de bodem geknald. Aan boord bevindt zich een fantastische hoeveelheid goud. Naar verluid in 454 kisten van prins Hendrik. Eerdere bergingen brachten geen resultaat, dus het vermeende goud ligt nog op de zeebodem.

3 GEBRUIK
Schip: lijnvaartschip van de Koninklijke Hollandische Lloyd Line.
Locatie: vijftig kilometer ten westen van Walcheren.
Schat: diamanten en goud van keizer Wilhelm III.
Bergingen: pogingen in de jaren twintig.
Verhaal: wie de diamanten en het goud van het grootste Nederlandse passagiersschip de Tubantia weet te bergen is onmetelijk rijk. Zo gaan de geruchten. Het enige wat duikers tot nu toe naar boven haalden, zijn schamele bordjes en een porseleinen plee - ook niet mis. Aan boord vervoerde keizer Wilhelm III, vluchtend uit Duitsland, zijn goud en juwelen naar Zuid-Amerika. Zijn Duitse makers torpedeerden 's Neerlands trots de bodem in, inclusief zijn bezittingen.

4 HEALDTON
Gezonken: 21 maart 1917.
Locatie: ...? (bestemming was Rotterdam).
Schip: Amerikaanse olietanker uit Philadelphia.
Schat: geruchten over drie miljoen aan goud.

DAT GAAT ZOMAAR NIET

De problemen lijst

1 JE ZIET GEEN REET

Het zoute water van de Noordzee is één tróebele ellende. Slijk, zand, schelpjes en ander zeetuijg stromen heen en weer op het ritme van het tij. Het maakt je speurtocht er niet eenvoudiger op. "Het zicht is nog geen meter," zegt Rex Cowan, de Engelse duiker die eerder bronzen kanonnen en gouden munten ophaalde uit het wrak van 't Vliegend Hert voor de kust van Texel. Zouden wij ook zeggen als we nog het een en ander moesten ophalen.

2 LADING MET EEN LUCHTJE

Naar sommige ladingen wil je absoluut niet duiken. Zoals die van een boot die aan het einde van de Tweede Wereldoorlog in het Kanaal tot zinken werd gebracht, afgeladen met roofgoederen van de nazi's. Uit ooggetuigeverslagen blijkt dat het schip, achtervolgd door geallieerden, een zeecontainer dumpte. Wellicht om meer vaart te maken, maar stichting Wraksys uit Den Helder bezit informatie die een veel gruwelijkere reden doet vermoeden: het zou mogelijk gouden tanden en kiezen bevatten, afkomstig van slachtoffers uit concentratiekampen.

3 DE ONDERWATERPOLITIE

Naar een VOC-schip mag je niet duiken. Naar een kottier die amper een jaar geleden zonk wel. Hoe zit dat? De Monumentenwet schrijft voor dat naar wrakken van vijftig jaar of ouder niet gedoken mag worden. Tenzij de Rijksdienst Oudheidkundig Bodemonderzoek de vereiste vergunningen afgeeft. Veel helpt de Monumentenwet echter niet. Volgens de bibliothecaris van het Scheepvaartmuseum te Amsterdam zijn er in Nederland twintig duikverenigingen die van wrakduiken hun hobby maken, zonder dat de onderwaterpolitie er iets tegen doet. Dus wat let je...

4 JE MAG HET NIET HOUDEN

Je ligt met een pilsje aan de morf in de branding bij Zandvoort. Komt er opeens een kist voorbij drijven. Je forceert het slot en hij blijkt tot aan de rand gevuld met góud. Hang dan de vlag maar uit, want alles is van jou. De wet schrijft namelijk voor dat per toeval gevonden voorwerpen met een belangrijke waarde van de vinder zijn. Maar let op: je mag bij toevallige ontdekkingen geen vernielingen plegen - en dat geldt ook voor dat zojuist geforceerde slot. Bovendien moet je vondsten melden bij de Rijksdienst voor Oudheidkundig Bodemonderzoek. Wie vernielingen pleegt of vergeet de vondst te melden, is in overtreding en in dat geval zijn alle gevonden voorwerpen voor de staat. MAXIM adviseert daarom: hang vóór het melden van de vondst een nieuw hangslot aan de kist, gooi de sleuteltjes weg en doe alsof je neus bloedt. Geen hond kan je dan nog iets maken. Ook iets om bij stil te staan: soms is de eigenaar nog in leven en die kan een gevonden schat claimen. Zo is de overheid nog altijd rechtmatig eigenaar van alle gezonken VOC-schepen.

Schatje van me

Verhaal: de vermelding in de scheepswrakken-atlas van Nigel Pickford is vaag. Er gaan geruchten dat er voor drie miljoen aan boord van de olietanker verborgen was. Zwart goud misschien? In ieder geval verging het schip met man en muis. Kapitein Christopher Chase en zijn bemanning van 21 matrozen overleefden het koude water niet.

Gezonken: 13 juli 1694.

Locatie: in de monding van de Maas.

Schip: Nederlands fregat van de marine.

Schat: 100.000 pond sterling.

Verhaal: een beetje lullig liep dit fregat op een zandbank voor de Maas. De schuit zonk direct. Pech voor de Nederlandse soldaten die gelegerd waren aan de oevers van de Maas; zij wachten tevergeefs op hun zilveren ponden uit London.

Gezonken: 3 februari 1735.

Locatie: De dorpel bij Deurloo Texel.

Schip: VOC koopvaardij.

Schat: 't Vliegend Hert: wat er nog over is. Anna Catherina: 67.000 zilveren munten

Verhaal: beide schepen vergingen als stervende zwanen. Door een inschattingsfout van loodsen liepen ze vast op de beruchte 'drempel van Deurloo', een hoge zandbank die vele slachtoffers maakte. 't Vliegend Hert had in het ruim een enorme hoeveelheid wisselgeld voor de wisselkantoren in Ceylon en Batavia: twee miljoen aan gouden dukaten (de waarde toentertijd). De Anna Catherina escorteerde het schip met wat zilver kleingeld van 67.000 zilveren realen. Slechts 5.000 gouden en 9.000 zilveren munten zijn geborgen. De rest ligt er nog.

Gezonken: 19 november 1628.

Locatie: in de buurt van Texel.

Schip: Brits koopvaardijschip.

Schat: gouden en zilveren voorwerpen.

Verhaal: weinig over bekend. Het was Brits en voer op de Oost voor de koopvaardij. Volgens de verstoffte en halfvergane vrachtbrieven bevat het zilveren en gouden geschenken van de koning van Bantam voor prins Charles van Engeland - nooit gedacht dat ie al zo oud was.

Gezonken: 11 mei 1940.

Locatie: nabij eiland Rozenburg voor Hoek van Holland.

Schip: loodsboot van de geallieerden.

Schat: 200 kisten met 816 goudstaven.

Verhaal: in een poging van de Nederlandsche Bank om den Nederlandschen goudvoorraad veilig te stellen voor den invallenden Duitscher,

worden 200 kisten goud in het geheim verscheept naar Engeland. Zodra het in de haven van Rotterdam is overgeladen op de loodsboot Pilot Steamer, loopt deze op een Duitse mijn. Pilot Steamer zinkt nabij het eiland Rozenburg bij Hoek van Holland.

De Duitsers weten het goud alsnog te bergen, waarna het via enige 'hokus pokus' verdwijnt in de Zwitserse bank. Niemand weet of de Duitsers tijdens de berging enige kisten over het hoofd hebben gezien.

Gezonken: 27 november 1790.

Locatie: De Koog bij Texel.

Schip: VOC Koopvaardij.

Schat: miljoenen aan zilver en goud.

Verhaal: behalve de beest uithangen op het strand van jongerencamping De Koog kun je er ook duiten rapen. Het zijn overblijfselen van het VOC-schip De Negotie die aanspoelen. De schipbreuk was nogal lullig. Na een gevaarlijke reis van maanden vanuit het verre Ceylon verzuipen de kapitein en zijn zeventien-koppige bemanning uitgerekend een paar mijl voor de thuishaven. Het waardevolle goud en zilver zitten nog in het ruim van het schip. Voor zover bekend heeft nog niemand iets uit het wrak geborgen.

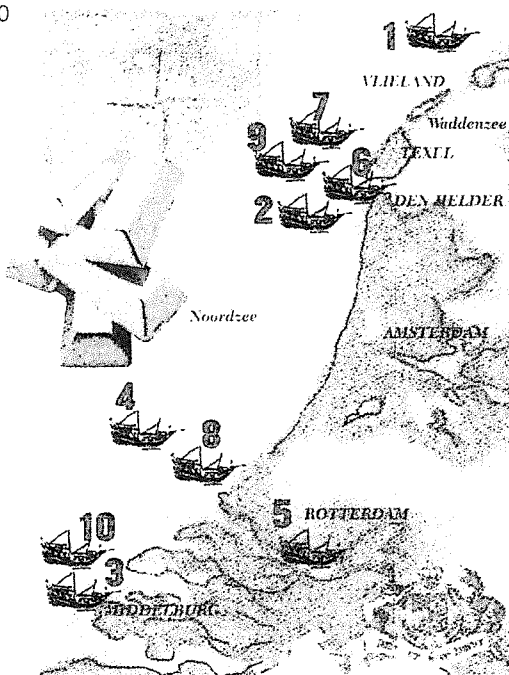
Gezonken: 16 mei 1916.

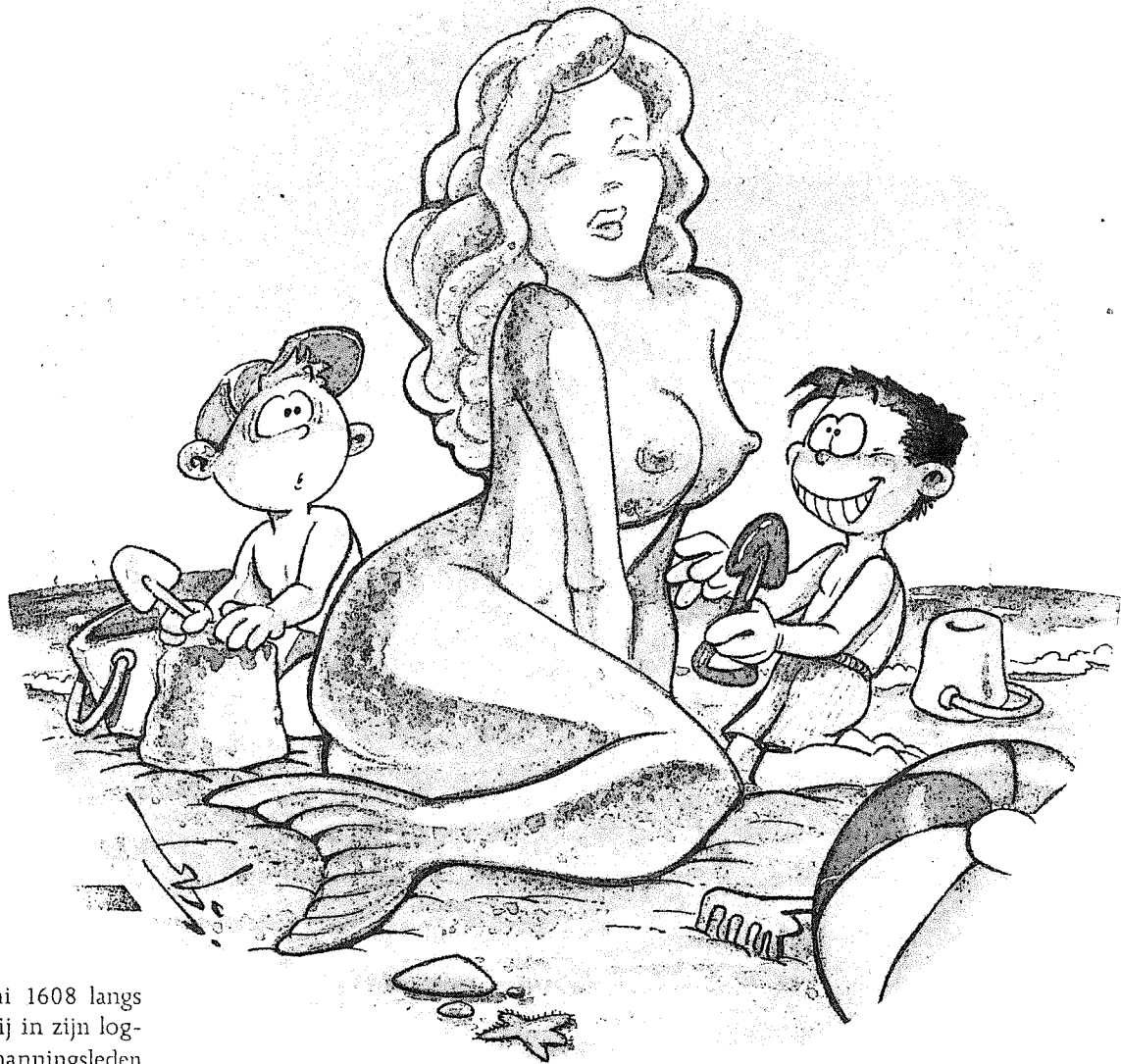
Locatie: vijftig kilometer ten westen van Walcheren.

Schip: passagiersschip.

Schat: veertien kisten met goud.

Verhaal: ironisch genoeg zonk het twee na grootste lijnvaartschip de Batavier V twee maanden na het zinken van het grootste schip de Tubantia op nagenoeg dezelfde plaats. Ditmaal niet door een torpedo, maar door een Duitse mijn. Aan boord veertien kisten met goud voor de Nederlands-Indische Bank. Een Britse bergingsmaatschappij sloot in de jaren vijftig een contract met de Nederlandse berger Müller om het wrak te bergen. Onduidelijk is of zij goud boven water hebben gehaald.

Dames van de zee

Toen Henry Hudson op 15 juni 1608 langs Nova Zembla zeilde, noteerde hij in zijn logboek dat 's ochtends twee bemanningsleden een zeemeermin hadden gezien. Ze zwom vrij dicht bij het schip en had omhooggekeken. Volgens beide getuigen was ze even groot als een mens en had ze een vrouwenlichaam met borsten, een bleke huid, lang zwart haar en de staart van een dolfijn, gespikkeld als die van makreel.

In de 17e eeuw was het geloof aan zeemeerminnen nog even sterk als in de 12e eeuw, toen op vele plaatsen zeemeerminnen en zeemeerminnen werden gezien. Zeelui hebben nog lang uitgekeken naar zeemeerminnen. Kapitein Asa Swift van de *Leonidas* was in 1817 op weg van New York naar Le Havre toen hij een merkwaardige vis zag, die volgens alle opvarenden een zeemeermin was.

Waarschijnlijk zagen zeelui zwemmende zoogdieren als robben, lamantijnen en Indische zeekoeien aan voor verleidelijke vrouwen met vissenstaarten, lang haar, een spiegel en een kam. Een dergelijke, vrij algemene voorstelling van een zeemeermin gaat vermoedelijk terug op de goden van voor 5000 v.C., zoals de Babylonische god Oannes met zijn visstaart en de Syrische maangodin Atargatis. Dat zeemeerminnen zo'n prachtige stem hebben, suggereert een verband met de sirenen uit de klassieke oudheid. Zij waren oorspronkelijk riviernimfen, half-vrouw, half-vogel, die met hun gezang zeelieden naar hun ondergang lokten. Volgens westerse zeelieden voorspelt een zeemeermin schipbreuk.

De opgezette zeemeerminnen die men in de 19e eeuw op kermissen vertoonde, waren beslist nep. Meestal naaide men simpelweg

het bovenlichaam van een aap op het onderstuk van een grote vis. Toch heeft er wellicht een onbekend zeewezen bestaan dat de bron van alle mythen is geworden. Op 10 augustus 1741 zag bioloog Georg Steller in de Golf van Alaska twee uur lang een zoogdier dat hij 'wateraap' doopte. Het dier was anderhalve meter lang, had geen voorpoten en een staart met twee vinnen. De zeebioloog Alistair Hardy opperde in 1960 de theorie dat de voorouders van de mens in het begin van de evolutie in zee verbleven en dat mogelijk enkele van onze verre voorouders daar zijn achtergebleven. De zee-aap is net zo'n mysterie als de zeemeermin.